

de samme Sag, overtager at bestjæftige Tilhørerne i hans Timer, saa nødvendig maa give Vederlag for den Slags Vikariat, og det er det, som har stillet sig noget tvivlsomt for mig; man har fundet, at det var noget smaaligt af Administrationen, efter at det vedkommende Jnanntsaars Tillæggsbevilling var blevet affluttet, saa helt inde i en hel ny Periode at forlange et saa ubetydeligt Beløb, som her er Tale om. Det har i det Mindste været mit Motiv til ikke at kunne være med til at anbefale Forslaget, og jeg formoder ogsaa adskillige andre Medlemmers. — Der er talt en Del om det Forslag, der er stillet under Nr. 28; jeg kunde ogsaa fristes til at komme ind derpaa, ikke saa meget for at behandle Erstatningsspørgsmaalet; thi jeg tror, at man maa være enig om, at vi ikke let kunne bevilge Skadeserstatning i saadanne Tilfælde, hvor Skaden efter Lovgivningens maa betragtes som tilfældig, og hvor Vedkommende har forsikret, og at vi navnlig ikke kunne bøde paa, at han har forsikret galt, da vi saa lige saa godt maatte komme til at erstatte Brandforsikringen dens Tab; men der er et Spørgsmaal, som knytter sig dertil, og som er langt vigtigere, fordi det fører ind paa mange andre Tilfælde, og det er Spørgsmaalet, om det er en rigtig Bestemmelse i Lovgivningen, at 20 Alen fra Jernbanens Midtlinie kan der anbringes Bygninger med brandfarlige Løge. Den kom ind i 1847, og jeg tror ikke, den kan siges at have staaet sin Røve. Naar jeg ikke gaar nærmere ind paa dette Spørgsmaal, er det, fordi der, som det vil ses af Betænkningen, vil komme Andragender for — jeg tror, at der allerede er afgivet Betænkning derom — med Hensyn til hvilke der gjøres en ligesvem Hensigt til Ministeren om at tage dette Forhold under Overveelse; jeg tror, at det trænger dertil. Jeg indrømmer, at der fremkommer Ubillighed, for ikke at sige Uretfærdighed, naar det ifølge Lovgivningens skal betragtes som tilfældig Skade, at der fra et Jernanelofomotiv stiftes Tid paa en Mandes Bygning, fordi Bestemmelsen ikke er den rette; men det Faktiske er, at vi ikke kunne komme bort derafra for Dieblisset, i hørt Fald i saadanne Tilfælde, hvor der er forsikret, og hvor der kan forsikres; derfor vil jeg ikke stemme for de Forslag, der ere stillede i den Retning.

Det. Hansen: Jeg ønsker ogsaa at udtale mig om Forslaget under Nr. 28 og det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) til § 13. Jeg kunde ligesom det ærede Medlem for Kjøben-

havns 1ste Valgkreds (Kimestad) føle mig meget fristet til at stemme for Forslaget under Nr. 28, men jeg er ligesom han bleven fræmmet ved det Forslag, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har stillet. Det ærede Medlem omtalte det som en Hjælp, der skulde ydes til de mindre Landeendomsbesidderes Brandforsikringsforening; — han var saa billig ikke at forlange hele det Tab, Foreningen havde lidt, og som han, hvis jeg ikke tager feil, angav til 9,400 Kr., men han forlangte kun 5,000 Kr., da det kun skulde betragtes som en Assistance til den nævnte Forening. Jeg maa tilstaa, at jeg egentlig ikke kan se, hvilken Anledning vi have til at komme en Brandforsikringsforening til Hjælp, fordi den har maattet udrede en Brandskadeerstatning for en afbrændt Gaard, for hvilken der er svaret en Præmie, Foreningen ikke har været fornøjet med. Har denne Forening nogen Ret at gjøre gjældende, staaer jo den samme Lei aaben for den som for enhver anden Mand eller Forening i Landet, nemlig at søge Indenrigsministeriet paa Bestyrelsens Vegne. Derved vilde man da komme til en Afgjørelse af det overmaade vigtige Spørgsmaal, om Staten, som driver Jernbanerne i Sjælland og Fyen, er berettiget til at drive dem paa en saadan Maade, at de kunne foranledige Udebrande i Tilfælde, hvor det maatte kunne undgaaes ved Anvendelse af visse Forholdsregler, som ikke ere iagttagne. Jeg tror, det er et Spørgsmaal af temmelig stor Vigtighed, om Statens Jernbaner — og hvad der gjælder Statens Jernbaner, gjælder jo ogsaa private Jernbaner — nu drives paa en saadan Maade med Hensyn til Brandsfarlighed, at man kan sige, at der iagttages Alt, hvad billigtvis kan kræves. Saa vidt jeg veed, udkom der ifjor en Instrux fra Indenrigsministeriet til Jernbanebestyrelsen, hvorved der blev paalagt den visse Forholdsregler, som tidligere vare tilfidesatte, og jeg tror ikke, det kan negtes, at Jernbanebestyrelsen, navnlig for Sjællands Vedkommende, i tidligere Aar har vist en utiladelig Ligegyldighed paa mange Punkter overfor dette Spørgsmaal. I det Andragende fra Dr. Paulsen, hvortil det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds hentydede, var der oplyst forffjellige Forhold, der, som det forekommer mig, vare utilfredselige. Der blev deri givet Oplysning om den Maade, hvorpaa Affekufferne bleve behandlede, idet man lod dem staa aabne, saaledes at Gnisternerne faldt ud og antændte paa talrige Steder, saa vel paa selve Jernbanens Terrain som i dens Omegn. Jeg har hørt af Folk fra Sjælland, at